

**Erasmi a Chokier Tractatus absolutissimus de
iurisdictione ordinarii in exemptos, deque illorum
exemptione ab ordinaria iurisdictione**

Mvltis Pontificvm Decretis, Et SS. Congregationis ... Cardinalium
Declarationibus illustratus ; omnibus in judicio Civili & foro Ecclesiastico
versantibus perquam utilis ac necessarius ; in duos tomos ab ipso Auctore
distinctus

**Chokier, Érasme de
Coloniae Agrippinae, 1684**

46. An vigore cameralis obligationis exemptus possit conveniri coram
Ordinario.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61886](#)

Q U A S T I O XLVI.

An vigore Cameralis obligationis Exemptus possit conveniri coram ordinario.

S U M M A R I U M.

1. *Difinitio Cameralis obligationis.*
2. *Divisio.*
3. *Vigore Cameralis obligationis Exempti non subveniuntur ordinario.*
4. *Clerici vigore illius non possunt conveniri coram ordinario.*
5. *Secus in Exemptis qui prorogare pos-*
6. *sent.*
7. *Aut convenientur coram Auditore Ca-*
8. *mera.*
9. *Rota non est competens in causis Patronum*
10. *Societatis seu.*

Camerale obligatio nil aliud est, quam formula quadam ex variis cautionibus iuridicis diuturno Curiae Romanae usu composita, qua contractuum instrumentum adjecta, efficit ut cestatores facilius per judicem compelli possint ad praestandum promissa.

Dividitur, autem, teste Massa Galelio in suo quem de illa speciali tractatu edidit in tres partes, quarum secunda continet submissionem debitoris omnijurisdictioni & cuius Curiam Ecclesiastice quam Secularis. Unde hic facta est occasio inquirendi. Utrum vigore eiusmodi submissionis Exemptus vocari possit coram ordinario. Massa quidem in suo hoc tractatu omnis generis ad hanc formulam spectantes questiones in medium ponit & curiosè examinat, at vero hanc ne tangit quidem, igitur ut accingam me ad solutionem propositarum questionis.

Mihi visa est opinio negativa amplectenda, multis ex causis & auctoritatibus, in primis quidem ex analogia quam frequenter supra diximus esse inter Clericos & episcopos ratione fori: siquidem virtute eiusmodi submissionis Clericus convenienti non potest coram judge Seculari nedam Ecclesiasticorum bonorum causa, sed nec eum temporalium seu patrimonialium. *Decr. Tholos. 126. ubi Ausfr. Massa ad formul.*
Camer. oblig. secunda partis quest. 1. nn. 1. ergo nec Exemptus coram ordinario, fol.

4. But. & DD. allegati supra lib. 1. qna 8. 45. n. 5.
 Præterea, Clerici non possunt vigore eiusdem obligationis conveniri coram alieno Episcopo seu ordinario: quippe quod illum prorogare non possint sine consensu proprii ordinarii cap. fiducienti de foro compet. *Massa ad. parte 2. quest. 1. nn. 6.* Ergo nec Exem-

Exemptus, ex quo nec tacitè nec expressè ordinarium prorogare possit, nisi cum Pontificis aut legati à latere facultate, dixi supra lib. 2. quæst. 2. ¶ 7. Pontifex enim est Diocesanus Exemptorum. vide infra quæst. 48.

Quod tamen limitandum est primum in Exemptis, qui prorogare possunt & conseruenti in alienum judicem. I. si conseruerit ff. de iurisd. om. jud. l. si quia in conscribendo. C. de paff. o. i. ubi Dec. & DD. de jndic. notavi supra d. quæst. 7. in fine.

Limitandum secundò, nisi Pontifex rescripto concedat quod Exemptus coram non suo iudice conveniri possit, quia iudex is delegatus amplius dici non suus non potest, ex quo delegatus est à Papa vel Imperatore, qui sunt omnium ordinarii. cap. antiqua deprivilégio glo. & Franc. cap. anterioritate §. inhibemus vers. ingloss. de privil. in 6.

Limitandum tertio, si Exemptus conveniretur coram auditorio Cameræ, quia auditor Cameræ creatus est à Papa Generalis causarum Auditor, & inter cetera causarum genera demandatur ei executio obligationum in forma Cameræ. Unde tanquam expressè delegatus ad hanc similitumve causarum generalitatem omnibus etiudex competens, ex quo sit à Papa delegatus. d. cap. antiqua, Albericus in dictionario verb. promittat sepe debitor §. aliquando debitor in fine. Massa ad form. Cameral. oblig. d. quæst. 1. secunda pars. n. 3 & 4. quod ipsum in hac specie nominatum tradit octavianus Vestrini insignis Romanæ Curiae Practicus hb. 2. sua præcessos ca. 4. n. 4. ¶ 6. item Anton. de Amatis decisi. 17. n. 1. Dicens non obistere Auditori declinatoria seu privilegium fori, quinimo eos executionem suam etiam protendere in Episcopos, quos superiore libro speciali reservatione diximus immediatè sanctæ Sedi esse subjectos 9. 41. Quo sit, ut remaneat conclusio Regularis ordinarios non cognoscere de causa 8 exemptorum vigore Cameralis obligationis: quippe quod ut dictum est, Exempti subiecti se non possint censuris ordinarii ad instar Clericorum, quibus id sine proprio Episcopilicentia permisum non est. Indò etiam ut est communior Doctorum sententia, ad instar Laicorum, non enim vigore hujus obligationis procedi potest extra Romanam Curiam via excommunicationis & censurarum, nisi per proprium obligati sive Clerici sive Laici Episcopum, aut etiam alienum, in quem de consensu proprii Episcopi facta sit prorogatio. Massa ad tertiam particulam 9. 3. n. 2. Unde cum Exemptus prorogare nequeat, non mirum si ordinarius ne quidem hoc calu iurisdictionem suam in Exemptos extenderet non possit. Quod tamen ut limitatione prima 9 dictum est, intelligendum venit de exemplis Papa immediate subjectis, qui prorogatione non possunt, alioquin enim in eo genere exemptorum qui prorogare possunt, nihil impedit, quo minus ordinarius jurisdictionem exerceat, ut tenet Felinus & alii cap. P. & S. n. 13. de officio deleg. & in report. verb. Exemptus ab ordinario fol. 53.

Porro, quod dixi Rotæ auditiorum iurisdictionem habere in exemptos, limitandum est, nisi speciali exemptionis privilegio alter dispositum sit, uti de patribus Societas Jesu eleganter resert Antonius de Amatis. decisi. 17. n. 1. ¶ seqq.

QVÆST.

Gg 2